

[Socialministeren.]

Nærværende lovforslag indeholder alene en bestemmelse om ydelse af særrefusion i årene 1978-80 af kommunernes udgifter til hjemmehjælp ud over en vis grænse. De øvrige foranstaltninger vil blive iværksat gennem administrative forskrifter, dog således at omlægningen af plejehjems kapitaludgifter til generelle tilskud først sker efter et udredningsarbejde med deltagelse af kommunerne. Der stiles mod, at denne omlægning, der kræver ændring af bistandsloven, kan gennemføres fra den 1. januar 1979.

Begrundelsen for lovforslaget er at tilskynde kommunerne til ansættelse af yderligere 2.000 fuldtidsbeskæftigede hjemmehjælpere ud over en allerede påregnet vækst på 1.700, eller i alt i perioden 3.700 fuldtidsbeskæftigede hjemmehjælpere. Lovforslaget har således et klart beskæftigelsesfremmende sigte samtidig med, at der opnås en udbygning af de plejehjemsforebyggende foranstaltninger.

Udgangspunktet ved beregning af særrefusion tages i den konstaterede udgift til hjemmehjælp i 1976-77, forhøjet med den gennemsnitlige lønstigning for hjemmehjælpere i forhold til lønniveauet i 1976-77. For udgifter herudover ydes en særrefusion på 25 pct. i årene 1978-80 ud over den sædvanlige refusion på 50 pct. efter bistandsloven.

Det her stillede forslag og de øvrige omlægninger på ældreomsorgsområdet gennemføres på en sådan måde, at der opnås statsfinansiell neutralitet i hvert af årene 1978-80.

Idet jeg i øvrigt for så vidt angår de øvrige foranstaltninger og de samlede økonomiske og administrative konsekvenser skal henvise til lovforslagets bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

Endvidere tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Nedsættelse af bidraget til forsikringsordningen for mindre arbejdsgivere).*

Lovforslaget indeholder som en midlertidig ordning et forslag om at nedsætte bidragsprocenten til 1½ for mindre arbejdsgivere, som efter lovens § 11 har frigjort sig fra forpligtelsen til at udbetale dagpenge i arbejdsgiverperioden.

Staten yder herefter et tilskud til ordningen, der udgør forskellen mellem ordningens udgifter og indtægter.

Forslaget skal ses i sammenhæng med de foranstaltninger, der i øvrigt er besluttet for at øge beskæftigelsen.

Forslaget imødekommer et ønske bl. a. fra erhvervsside om en yderligere lempelse af mindre arbejdsgivers dagpengepligt.

Denne dagpengeforpligtelse blev senest lempet ved lov nr. 262 af 8. juni 1977, hvor beskæftigelseskravet blev udvidet til 3 uger for mindre arbejdsgivere. Samtidig skete der en fordobling af lønsumsgrænsen for tilmelding til forsikringsordningen. Herefter kan arbejdsgivere, der i 1976 havde en lønudgift på højst 1.475.000 kr., forsikre sig.

Udgifterne for staten til forslaget vil afhænge af, i hvilket omfang ordningen vil blive udnyttet. Under forudsætning af, at ca. 50.000 ansatte yderligere kommer ind under ordningen, bliver merudgiften for staten 50 mill. kr.

Ikrafttrædelsen foreslås til 1. januar 1978, og ordningen er som nævnt midlertidig og ophører den 1. januar 1981.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Kjeld Olesen):

Herved tillader jeg mig for folketinget at fremsætte *forslag til lov om ændring af postloven.*

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, må forslaget om takstforhøjelser ses på baggrund af et forventet samlet underskud for post- og telegrafvæsenet i indeværende finansår på 45 mill. kr., der fordeles sg med et overskud i telesektoren på ca. 435 mill. kr. og et underskud i postsektoren på 480 mill. kr. I 1978 vil postsektorens underskud uden takstforhøjelser nærme sig 600 mill. kr.

Det stigende underskud i postsektoren må ses i forbindelse med, at denne er meget personalekrævende, og lønstigninger påvirker derfor i særlig grad posttjenesten.

Fremsættelsen af lovforslaget må ses som en videreførelse af de bestræbelser, der i de senere år er gjort for at gøre postsektorens økonomisk uafhængig af telesektoren, således at omkostningerne ved udførelsen af postforretningerne

[Ministeren for offentlige arbejder.]

betales af de kunder, der benytter de postale tjenester.

Endvidere må lovforslaget ses i sammenhæng med den finanspolitiske stramning, som regeringen anser for nødvendig.

Det bemærkes, at portoniveauet i Danmark fortsat er meget lavt i forhold til de fleste andre lande.

Vedrørende de lovbestemte takster, dvs. taksterne for breve, postkort, tryksager, pakker, postanvisninger, dagblade samt ugeblade og tidsskrifter, skal jeg henvise til bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

For så vidt angår de administrativt fastsatte takster, skal jeg henvise til almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Erstatningsbeløbene er sidst blevet ændret i 1971, og under hensyntagen til bl. a. prisudviklingen siden da finder jeg det rimeligt med en ajourføring som anført i lovforslaget.

Post- og telegrafvæsenet har fra Danmarks Statistik indhentet oplysning om, at omhandlede forslag til takstforhøjelser vil påvirke prisetallet med 0,03 point.

Jeg kan endvidere oplyse, at der som følge af, at taksterne for visse forsendelsesarter er pålagt merværdiafgift, vil fremkomme en merværdiindtægt for statskassen på ca. 5 mill. kr. i merværdiafgift.

Det foreslås, at lovforslaget træder i kraft pr. 1. november 1977, for blade dog først pr. 1. juli 1978.

Takstforhøjelsernes gennemførelse fra 1. november 1977 vil dog være betinget af, at lovforslaget vedtages i indeværende måned af hensyn til forberedelserne af ændringerne, herunder fremstilling af frimærker m. v. samt ikke mindst underretning af postvæsenets kunder om de nye takster.

Med disse bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte *for-
slag til lov om tillægsbevilling for finansåret
1. april 1977-31. marts 1978, I. (Beskæftigelses-
fremme m. v.)*.

Forslaget er udarbejdet med henblik på at samle de bevillingsforslag, som indgår i regeringens beskæftigelsesplan, og hvorom der ikke i øvrigt i folketingets ekstraordinære samling i august 1977 fremsættes lovforslag.

I beskæftigelsesplanen udgør den samlede udgift til disse forslag ca. 470 mill. kr. i 1977-1978.

Forskellen mellem denne udgift og tillægsbevillingslovens nettoudgift på ca. 320 mill. kr. skyldes dels, at tillægsbevillingsforslaget tillige indeholder forslaget om forhøjede statsbanetakster (merindtægt i 1977-78 ca. 56 mill. kr.) dels, at beskæftigelsesplanen i enkelte forslag angiver tilsagnsrammer (tilskud til energiforskning, egnsudvikling og moderniseringsstøtte), medens tillægsbevillingsforslaget angiver de forventede faktiske udbetalinger, og dels endelig, at statens udgifter til arbejdsformidlingen og mobilitetsfremme refunderes med et års efterslæb.

Idet jeg med hensyn til de enkelte poster i bevillingslovforslaget og regeringens beskæftigelsesplan i øvrigt skal henvise til statsministerens redegørelse, skal jeg anbefale forslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Justitsministeren (Orla Møller):

Herved har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Periodisk syn af personbiler)*.

Forslaget, der er et led i regeringens beskæftigelsesplan, går ud på at skaffe lovhjemmel for justitsministeren til at indføre periodisk syn hvert 2. år af personbiler, der er 5 år gamle eller ældre.

Den nugældende færdselslovs § 78, stk. 1, 2. pkt., giver kun hjemmel til at indkalde vare- og lastkøretøjer og enkelte andre køretøjer til periodisk syn. Af færdselssikkerheds- og beskæftigelsesmæssige hensyn finder jeg det ønskeligt, at der nu også indføres periodisk syn af personbiler.

Et af justitsministeriet nedsat udvalg med den opgave at overveje, om der skal indføres en autorisationsordning for autoværksteder, har i en delbetænkning - betænkning nr. 770/1976 - foreslået, at der indføres periodisk syn af personbiler.

Udvalget begrundet sin indstilling med hensynet til færdselssikkerheden og muligheden for at effektivisere bekæmpelsen af luft- og støjforurening fra biler. Udvalget henviser endvidere til, at ordningen vil indebære en samfundsøkonomisk gevinst, og til, at ordningen økonomisk vil kunne hvile i sig selv.

Svenske erfaringer viser således, at bilernes middellevetid blev forøget fra ca. 9½ til 14 år, efter at man indførte periodisk syn af person-